

PUNT PER PUNT

Cita cultural
17 de novembre, 18.00 h
Cinema en valencià
Ballerina
Seu Universitària d'Alacant
<https://bit.ly/2AqMSOf>

Curs de valencià C2 de la Universitat d'Alacant i *Información*

Universitat
d'Alacant

Fascicle 9. El mar

A Comprensió escrita i expressió oral

Exercici 1.

Llig el text següent i anota totes les idees que et podrien servir per a resumir-lo, comentar-lo o desenvolupar-lo:

El mar

El mar. A poqueta nit, camines platja endins fins que, palplantat, et quedes mirant-lo quietament, abstret, mentre l'entorn es difumina, i també la gent, i les siluetes urbanitzades, i els sorolls que no són el mar. El mar t'atrapa, et segresta, t'absorbeix i tu ja eres, només, part del mar, una criatura innocent i diminuta davant del moviment harmònic de les ones, empètida per la constant bravura de l'aigua que romp en blanca bromera abans d'esbraveir-se, mansa, en la riba.

El mar és tot. L'evasió, per a qui vol -o necessita- dibuixar nous contorns, nous horitzons. La catarsi, per a qui anhela una carícia perllongada que l'erice, un recer inabastable. La música, per a qui vol deslliurar les oïdes de sons metàl·lics i sentir, en canvi, la remor que bressola i apaivaga. La frescor, per a qui en aquesta terra seca, erma de pluja beneïda, de corrents cristal·lins, de brolladors enfurits, desitja sufocar la calor, arremullar la pell perquè no coguen tant cremades ni ferides.

El mar, el nostre mar, ho és tot. També és una oportunitat i una barrera -la penúltima barrera- per a tanta gent, tanta pobra gent, que fuig, enganyada, de la misèria certa per a arribar a un paradís imaginat -i que no és més que deformada fal·làcia-. I és el mar, ho sabem, també una tomba, el seu sepulcre insepult, que els converteix en vida que expira i alimenta vida, el símbol de la inhumanitat.

És, per tot això, el mar, matèria literària, amb tants exemples com gotes d'aigua el componen. Des de la descripció metòdica, científica, admirativa dels fons marins amb què ens obsequia Jules Verne mentre narra la ficció del capità Nemo en *Vint mil llegües de viatge submarí*. Fins a la poesia insondable i evocadora d'Oceà, la bellíssima novel·la d'Alessandro Baricco, l'escriptor que també ens regalà *Seda* i que crea al voltant del mar una història feta d'històries i de personatges inoblidables, com aquell doctor Bartleboom que pretenia trobar, dia sí dia també, el punt exacte on la platja no és platja i comença el mar.

No et cal res més. Només el mar, comence on comence, a poqueta nit, els peus enfonsats en l'arena freda, les pessigolles, la lluna com una estampa que dibuixa un camí de plata sobre el mar, i tu, mentre oïes el mar, i la sal, i la brisa de llevant.

Saps que *arremullar* vol dir 'posar una cosa en contacte amb aigua perquè se n'amere'? I que *esbraveir-se* és sinònim de *desbravar-se* i significa 'fer que un animal perda la bravesa'? Ací apareix en sentit figurat.

Exercici 2. Situació comunicativa per parelles.

Participes en un debat públic de caràcter formal. Adopta un dels rols que proposem més avall i intenta convèncer la persona amb qui interactues que el teu punt de vista és el correcte:

a) Defenses que el mar és un element molt atractiu des del punt de vista turístic, per això proposes que al llarg de tota la costa s'establisquen diversos tipus d'activitats econòmiques (terrasses, comerços, esports aquàtics, etc.) per tal d'aprofitar tot el que ens ofereix.

b) Defenses que el mar és un ecosistema que s'ha de protegir a fi de respectar les diverses espècies que hi viuen. I que, per tant, cal preservar amples franges costaneres de les activitats humanes més agressives envers el medi ambient.

Exercici 3. Exposició individual.

Fes una intervenció oral de més de 4 minuts d'acord amb les instruccions següents: Eres mestre o mestra en una escola de primària. Heu organitzat una excursió a una població amb platja per a l'alumnat de sisè. T'encarregues d'explicar-los en què consistirà l'excursió i quines activitats hi dureu a terme. Per a fer-ho, pots seguir el guió següent:

- Salutació
- Informació general sobre l'excursió
- Què cal que hi duguen?
- Programació d'activitats
- Pautes de comportament
- Agraïment i comiat

Consells:

- Escolta amb atenció els arguments del teu interlocutor en la **situació comunicativa** i anota els que et semblen més rellevants. Així, tindràs més opcions de rebatre'ls després.
- Si dones instruccions en l'**exposició individual**, recorda que has d'usar l'imperatiu o les perífrasis d'obligació, i no l'infinitiu.

B Gramàtica

Els pronoms (I)

Els pronoms constitueixen una categoria gramatical tancada, composta per una sèrie de paraules que es caracteritzen per substituir un nom, un sintagma nominal o un sintagma preposicional i exercir les seues funcions sintàctiques. Hi ha diversos tipus de pronoms, que analitzarem al llarg de dos unitats.

1. Pronoms demostratius i indefinits

1.1 Els pronoms demostratius

Els determinants demostratius (*aquest/este, eixe, aquell* i flexió) es poden habilitar com a pronoms: *Qui són eixes? De tots els plats, el que més m'agrada és este.* D'altra banda, els demostratius neutres *açò, això* i *allò* permeten situar en l'espai i designar, amb un mínim d'especificitat, conceptes que són coneguts o perceptibles per emissor i receptor: *Açò és magnífic. Què és això? On has deixat allò?*

1.2 Els pronoms indefinits

La majoria de determinants indefinits tenen un correlat pronominal d'ús molt general: *u, algú, cada u, ningú, altre, tots, qualsevol*, etc. Tot i això, convé que hi fem algunes remarques:

a) La majoria de pronoms indefinits fa referència a persones, excepte *res, tot* i *quelcom*, que al·ludeixen a coses. Quan modifiquem el pronom *res* amb un adjectiu, hi afegim la preposició *de*: *res d'interessant, res de nou*. El pronom *tot* contrasta amb *tots*, que remet a persones: *Tots s'ho han menjat tot*. La forma culta *quelcom*, equivalent a *alguna cosa*, és d'ús molt restringit i poc habitual en els parlars valencians.

b) Els pronoms *tothom* i *tots* són equivalents, però el primer demana el verb en singular i el segon en plural: *Tothom no pensa igual. Tots no pensen igual*.

c) El pronom culte *hom* funciona com a subjecte d'oracions impersonals amb un alt grau de formalitat: *Hom deia que s'avançarien les eleccions*. Normalment, expressem aquest sentit amb uns altres recursos: *Es deia / Hi ha qui deia que s'avançarien les eleccions*.

d) Al costat del pronom *altre*, tenim també *altri*, que apareix només en determinades expressions i precedit de les preposicions *de* i *per a*: *a compte d'altri, treballar per a altri*.

2. Els pronoms personals forts

Els pronoms personals forts són: *jo, mi, tu, ell, ella, vosté, nosaltres, vosaltres, ells, elles, vostés, si*. Excepte *jo, mi* i *si*, que presenten un ús diferent, tots aquests

Fascicle 9. El mar

pronoms poden actuar com a subjecte de l'oració o bé ocupar unes altres funcions sintàctiques precedits de preposició: *Nosaltres som valencians. Tinc un regal per a ella. Et diuen a tu. Confiam en vosté.*

2.1 Els pronoms jo i mi

Els pronoms *jo* i *mi* fan tots dos referència a la primera persona del discurs. Mentre que *jo* exerceix la funció de subjecte (*jo no estic d'acord amb això*), *mi* apareix sempre precedit de preposició: *Em dius a mi? Este gelat és per a mi*. Només la preposició *entre* demana l'ús de *jo* coordinat amb un altre pronom: *Ho hem fet entre tu i jo*.

2.2 El pronom reflexiu si

El pronom *si* es refereix a la tercera persona, singular o plural, de caràcter reflexiu. Sol anar acompanyat de l'adjectiu *mateix*, que concorda en gènere i nombre amb el substantiu substituït: *La teua amiga sempre es fotografia a si mateixa. Els jutges es van declarar inviolables a si mateixos*. Com veus, en aquestes oracions podríem canviar el pronom *si* per *ell*, *ella*, *ells*, *elles*: *La teua amiga sempre es fotografia a ella mateixa*.

A més a més, el pronom *si* dona lloc a diverses locucions verbals en què ja no apareix seguit de *mateix*: *donar de si* ('fer-se una cosa més ampla'), *estar fora de si* ('estar molt alterat'), *tornar en si* ('recuperar-se, refer-se').

2.3 Els pronoms ell, ella, ells, elles i la referència a coses

Els pronoms *ell*, *ella*, *ells*, *elles* es refereixen per regla general a persones. Per a recuperar pronominalment un objecte inanimat usem uns altres recursos, com ara pronoms febles o pronoms relatius:

- *Quina notícia més bona, no saps com m'alegre *d'ella! = no saps com me n'alegre!*
- *El llibre és excel·lent: l'autor mostra *en ell la seua ideologia = l'autor hi mostra*
- *Has comés alguns errors. *Per ells has suspés. = alguns errors pels quals has suspés*

Tot i això, hi ha alguns contextos en què és possible usar els pronoms forts de tercera persona per a substituir objectes inanimats:

- Si són modificats per *mateix*, *sol* o *a soles*: *La bicicleta continuà rodant ella sola*.
- Si són modificats per un quantificador: *Hem rebut moltes propostes. Algunes d'elles semblen ben interessants*.
- Si tenen caràcter reflexiu i van precedits de preposició: *Aquests dos colors combinen entre ells perfectament*.

3. Els pronoms febles

El valencià té 14 pronoms febles: *em, et, ens, vos, es, el, la, els, les, ho, li, els, en, hi*. Els pronoms *em, et, ens, vos, es* fan referència a les persones del discurs i poden funcionar com a complement directe (*em veus?*) o indirecte (*es llava les mans*). Els pronoms *el, la, els, les* substitueixen el complement directe determinat (*les claus les tinc jo*), el pronom *ho* el neutre (*ho has dit tu*) i el pronom *en* l'indeterminat (*ell té trenta anys i jo en tinc vint*). Els pronoms *li, els* substitueixen el complement indirecte (*li he dit la resposta, els duc el menjar*). Mentre que els adverbials *en, hi* poden substituir altres complements, com el de règim verbal, alguns circumstancials o els predicatius (*demà en parlem, hi renuncià*).

En els nivells anteriors n'hem estudiat en detall les funcions i les combinacions possibles, de manera que ara només ens centrarem en alguns aspectes molt concrets.

3.1 Complementos emfatitzats i ús de pronoms

L'orde sintàctic habitual en valencià és [subjecte + verb + complementos]: Quan volem emfatitzar o focalitzar una informació, canviem la posició del complement i el posem o bé al principi de l'oració, o bé al final. En aquests casos, reprenem el complement emfatitzat amb un pronom feble:

- *Jo mai mire la televisió. ▶ La televisió, jo mai la mire. / Jo mai la mire, la televisió.*

En aquest tipus d'oracions emfàtiques es produeix una pausa entre el constituent emfatitzat i la resta de l'oració, que marquem en l'escriptura amb una coma. Tot i això, quan l'element emfatitzat és poc complex i apareix al principi de l'oració, l'ús de la coma és opcional, ja que la pausa és molt tènue:

- *A Núria li agrada el dolç.*

Quan l'element emfatitzat és un complement directe indeterminat, el presentem sempre precedit per la preposició *de*:

- *Encara no tinc fam. ▶ De fam, encara no en tinc. / Encara no en tinc, de fam.*

3.2 Combinacions amb el pronom ho

El pronom *ho* pot combinar amb els pronoms de complement indirecte (*li ho vens, ens ho diu*), però no amb els pronoms adverbials *en, hi*. En eixos casos, el recurs més habitual consisteix a substituir només un dels dos complements o bé silenciar el complement locatiu:

- *Trau això del calaix. = Trau-ho del calaix. / Trau-ne això. / Trau-ho.*
- *He deixat allò a l'armari. = Ho he deixat a l'armari. / Hi he deixat allò. / Ho he deixat.*

Quan hi concorren el pronom neutre *ho* i el locatiu *hi*, també hi ha la possibilitat de substituir el primer pel pronom *el*: *He deixat allò a l'armari. = L'hi he deixat.*

3.3 Combinacions ternàries

Les combinacions de tres pronoms febles no són molt habituals en l'oralitat, encara que sí que en trobem un grapat d'exemples:

- *De totes les monedes que em vas donar, se me n'han perdut dos.*
- *El pastís està massa dolç, se te'n va anar la mà amb el sucre.*

En registres més formals, especialment de caràcter acadèmic, podem trobar combinacions de tres pronoms com les següents:

- *Vam deixar en el laboratori les mostres per als investigadors. = Els les hi vam deixar.*
- *Els lladres es van endur del museu les peces més valuoses. = Els lladres se les en van endur.*

Si vols repassar aquesta lliçó, pots consultar *Punt per punt C1*, unitat 5, secció B2: «Els pronoms febles» i unitat 10, secció B1: «Combinació de pronoms».

Exercici 4.

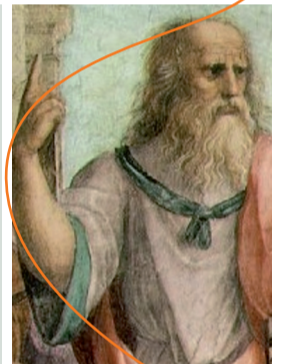
Ompli els buits del text següent amb l'opció adequada de les tres que t'ofereix en la graella:

L'Atlàntida

Va existir realment l'Atlàntida? I, (a) _____ així, on es trobava? Són unes qüestions que han sigut motiu de (b) _____ quasi des del moment (c) _____ Plató, al voltant del 360 aC, va relatar la fabulosa història d'eixa civilització. Tanmateix, hui dia poc cal discutir (d) _____. La postura més acceptada és que es tracta d'una llegenda inventada per Plató (e) _____ vehicle per a il·lustrar alguns dels seus pensaments filosòfics: la societat ideal, la moral de les persones i la coruptibilitat. No debades, l'Atlàntida és destruïda per (f) _____ després de comprovar la (g) _____ dels seus habitants. Plató (h) _____ la desaparició cap a l'any 9000 aC (i) _____ que aquella història havia passat, de generació en generació, fins a arribar a ell. Després, totes les fonts prenen com a referència (j) _____. La descripció de Plató podria haver estat inspirada en un lloc real, (k) _____ genera encara moltes hipòtesis. La més plausible és que l'illa es trobava enfront dels pilars d'Hèracles –és a dir, l'estret de Gibraltar– i que un tsunami la (l) _____ sepultar en algun moment entre els anys 800 i 500 aC.

Font: Quo

a) de ser	si va ser	a ser
b) discució	discussió	discusió
c) en el què	en que	en què
d) al respecte	respecte a això	en torn
e) com a	com	com ara un
f) la ira dels déus	l'ira dels deus	l'ira dels déus
g) mesquindat	mesquintat	mesquinesa
h) li va datar	en va datar	hi va datar
i) i va afirmar	afirmant	a l'afirmar
j) el filòsof grec	al filòsof grec	a ell
k) l'ubicació del qual	la ubicació del qual	la ubicació de la qual
l) degué	degué de	va deure

Saps que Hèracles és un heroi de la mitologia grega, fill d'Alcmena i de Zeus, que correspon a Hèrcules en la mitologia romana?

Exercici 5.

Transforma les oracions següents de manera que es mantinga el sentit de la primera. En alguns casos, simplement has de substituir els complements elidits pels pronoms febles corresponents:

- Estic disgustat amb tu perquè no has fet cap cosa profitosa en tota la vesprada. Estic disgustat amb tu perquè no has fet _____ profitós en tota la vesprada.
- Tots es van assabentar de la notícia a l'oficina. Tots _____ van assabentar.
- Joan s'ha trobat la cartera a la porta de casa. Joan _____ ha trobada.
- He vist unes quantes errades en la teua redacció. _____, n'he vistes unes quantes en la teua redacció.
- És una teoria interessant, de la qual m'agrada parlar, però en la qual no crec. És una teoria interessant, m'agrada _____, però no _____ crec.
- Aquell polític va fugir disfressat de la comissaria. Aquell polític _____ va fugir.

Exercici 6.

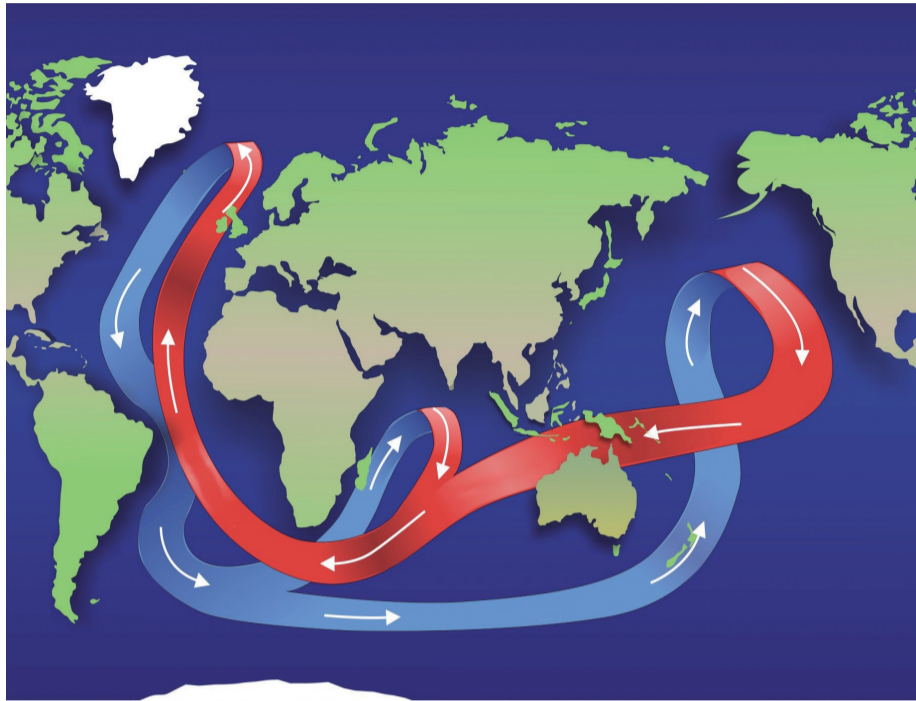
Llig atentament el text següent. Com pots comprovar, el text presenta una bona ortografia i utilitza un vocabulari precís i variat. Tanmateix, conté quinze errades gramaticals. Detecta-les i indica com les resoldries:

Corrents d'aigua

Les corrents oceàniques es produeixen per diverses raons, sobre tot per l'acció del vent, les marees i les diferències de densitat entre dos masses d'aigua. En principi, les masses d'aigua més càlides circulen per la superfície, i les més fredes per el fons marí. Això provoca uns moviments de l'aigua a nivell superficial i, per a compensar, es generen uns altres de profunds que van en sentit contrari, formant després uns sistemes de corrents circulars. D'aquesta manera, els oceans actuen com a una cinta transportadora que circula al llarg de tot el planeta i que tarda uns mil anys en completar tot el circuit.

D'una manera similar, en determinades zones del planeta, l'aigua superficial s'enfonsa cap a les profunditats marines, mentre, en altres zones, l'aigua del fons puja a la superfície, el que provoca un fenomen anomenat *aflorament*. Aquest fenomen fa que n'hi haja major presència de plàncton i de recursos pesquers. A nivell global, el

procés s'inicia amb l'aigua salada i freda la qual s'enfonsa a l'Atlàntic nord, es dirigeix cap el sud per les profunditats marines, voreja l'Antàrtida i, a l'alçada del sud d'Àfrica, es bifurca en dos ramals que van cap a l'Índic i el Pacífic. Al nord d'aquests dos oceans, puja a la superfície i es barreja amb aigua més càlida. Finalment, aquest flux càlid recorre el camí invers cap a l'Atlàntic.

Vocabulari

Exercici 7.

Ompli els buits del text següent amb la paraula adequada, d'acord amb la definició que apareix entre parèntesis:

Arts de pesca tradicionals

La pesca artesanal és una pesca _____ ('DEL LITORAL O QUE HI TÉ RELACIÓ, COSTER, DE LA COSTA'), a xicoteta escala, que és du a terme amb embarcacions petites. Utilitza _____ ('CONJUNT D'ELEMENTS QUE FORMEN UN UTENSILI, ESTRI O FERRAMENTA DE PESCA, ART DE PESCA') tradicionals de dimensions _____ ('MÉS PROMPTE, MÉS AVIAT, TIRANT A') reduïdes i més selectius que els de la pesca industrial. Alguns dels arts més utilitzats actualment a la Mediterrània són els següents:

- El tresmall, que està format per tres _____ ('UTENSILI DE PESCA CONSTITUÏT PER UN TEIXIT DE FILS NUGATS FORMANT UNA RETÍCULA QUADRADA O ROMBAL, XARXA') superposades, una xicoteta al mig i altres dos de malla més ampla, unides per les _____ ('PART EXTREMA D'UNA EXTENSIO SUPERFICIAL, QUE TOCA UNA DE LES LÍNIES QUE LA LIMITEN'), que es calen en _____ ('LÍNIA TRENCADA DE MANERA QUE RECORDA LA Z').
- La solta, que és un estri similar a l' _____ ('UTENSILI DE PESCA DE GRANS DIMENSIONS, QUE ES CALA PROP DE LA COSTA, DESTINAT A CAPTURAR TONYINES I ALTRES PEIXOS MIGRADORS'), però no tan llarg, que es cala verticalment amb ploms.
- El palangre, que consisteix en una corda llarga, _____ ('EN PARTICIPI, 'POSAR UNA COSA DAVALL DE L'AIGUA, COBRIR D'AIGUA'), que se sosté de forma horitzontal al sòl unida pels extrems a dos cabestreres lligades als respectius _____ ('PEDRA DE GRANS DIMENSIONS, LLIGADA A L'EXTREM D'UNA CORDA, QUE SERVEIX PER A FIXAR AL FONS MARÍ ALGUNS UTENSILS DE PESCA'), d'on pengen les cametes amb els _____ ('GANXO XICOTET DE FERRO QUE, PENJAT D'UN FIL, SERVEIX PER A PESCAR') nugats i proveïts d' _____ ('MENJAR O ARTIFICI QUE S'USA PER A ATRAURE ANIMALS, ESPECIALMENT AUS I PEIXOS').
- La nansa, que està feta de malla de _____ ('PLANTA HERBÀCIA, AMB TIGES D'ENTRE 60 O 80 CENTÍMETRES, CILÍNDRIQUES, RECTES I FLEXIBLES, DE COLOR VERD FOSC, QUE CREIX EN L'AIGUA O EN ZONES HUMIDES'), _____ ('BRANCA PRIMA, LLARGA I FLEXIBLE PROCEDENT DE DIVERSES ESPÈCIES DE SALZE, QUE S'USA EN LA FABRICACIÓ DE CISTELLES, CADIRES DE JARDÍ, ETC.') o un altre material, i consisteix en una peça en forma de cúpula unida per la base a una altra peça en forma d'embut. El peix hi entra per la boca ampla i ja no en pot eixir. La pesca artesanal genera més llocs de treball que la industrial i és respectuosa amb el medi ambient, perquè no fa captures tan grans, no rebutja tants peixos, ni _____ ('LOCUCIÓ VERBAL AMB EL VERB FER QUE SIGNIFICA 'DESTRUIR, DETERIORAR') els fons marins.

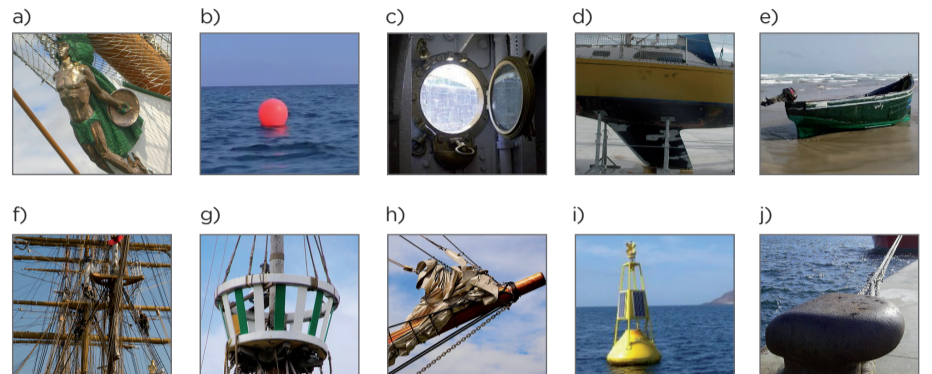
Saps que una cabestrera és una ansa de cordell que serveix per a agafar la nansa de pescar? I que cameta en l'àmbit de la pesca vol dir 'conjunt que, en la canya de pescar, formen la boia o suro, el fil de niló i l'ham'?

Exercici 8.

Relaciona cada paraula de l'àmbit nàutic amb la imatge adequada:

amarrador, arboradura, balisa, bauprés, boia, cofa, mascaró, orsa, pastera, ull de bou

Exercici 9.

Relaciona les frases fetes següents amb el significat corresponent:

a) Dir-ne més que la mar trau a les vores.	1) Eixe o eixa balafia els seus diners.
b) No trobar aigua en la mar.	2) Desitjar-ho tot amb avidesa.
c) Voler la mar i les arenes.	3) Haver-hi un disgust latent.
d) El peix, en el mar creix.	4) Començar una navegació.
e) Estar més perdut que un garrofi en la mar.	5) Dir a algú totes les coses roïnes que té.
f) Haver-hi mar de fons.	6) Ser inútil, incapaç de resoldre res.
g) Per la mar va qui paga.	7) Un negoci o un assumpte va bé.
h) Fer-se a la mar.	8) Estar molt desorientat.

Exercici 10. ORAL

Escolta atentament les nou definicions de l'àudio. Després de cada una, et donarem set segons per a escriure la resposta correcta. En acabar, les repetirem de nou i tindràs tres segons més per a respondre.

a) S _____	d) T _____	g) C _____
b) A _____	e) C _____	h) S _____
c) P _____	f) G _____	i) T _____

<https://web.ua.es/va/cau/documentos/audios/c2-u09-a01.mp3>

Ortografia i fonètica

Consonantisme: els grups mm, nm, mpt i mpc

El valencià es caracteritza per l'assimilació del so [n] al so [m] sempre que estan en contacte. Aquest fenomen es pot constatar en tots els mots formats pels prefixos *con-*, *en-*, *in-* seguits d'un lexema començat per *m*: *commoure*, *commemorar*, *emmarcar*, *emmelar*, *immòbil*, *immune*, etc. Al costat d'aquestes, en la taula següent podem veure unes altres paraules -tant del lèxic comú, com de l'especialitzat- que també contenen el grup *mm*:

Altres paraules que contenen el grup mm

ammina, ammonita, dammar, flammulina, gamma, gemma, hummus, lèmming, nummular, primmirat, psammita, summa, summe, súmmum

El grup *nm* només el trobem en unes quantes paraules compostes en què el primer formant acaba en *n* i el segon comença per *m*: *benmereixent*, *enmig*, *granment*, *sanmarinés*, *tanmateix*. A pesar que en l'escriptura aparega el grup *nm*, fonèticament el pronunciem com a [mm].

D'altra banda, els aplecs consonàntics *mpt* i *mpc* reflecteixen gràficament l'origen etimològic, però els pronunciem respectivament com a [mt] i [ms]. En la taula següent t'oferim alguns dels mots que contenen aquests aplecs. Tingues en compte que tots els derivats mantenen la mateixa ortografia:

Contenen el grup mpt

acompte, apromptar, asímptota, assumpte, atemptar, bescomptar-se, compte, consumptiu, descompte, exempt, impromptu, irredempt, peremptori, presumpte, prompte, redemptor, símptoma, sumptuós, temptar, temptativa, tempteig

Contenen el grup mpc

assumpció, consumpció, exempció, presumpció, redempció, subsumpció

Exercici 11.

Ompli els buits de les oracions següents amb la paraula adequada de les que han aparegut en les taules anteriors, o bé amb una de derivada:

- És _____ que isquem ja cap a l'aeroport, o perdrem l'avió!
- L'_____ de taxes depèn de criteris econòmics i acadèmics.
- El príncep va comparèixer en un saló del palau molt _____, ple de canelobres, objectes de joieria i obres d'art.
- L'electricista s'ha _____ en la factura, la suma final és incorrecta.
- He tingut la _____ de menjar-me un altre pastís, però finalment no ho he fet.
- Esta botiga ofereix una amplíssima _____ de productes d'importació.
- Els _____ són uns rosegadors pareguts als ratolins que viuen en la tundra.
- El jutge no va respectar en cap moment la _____ d'innocència dels acusats.
- Els esternuts, el baldament i la coentor d'ulls són _____ que t'has refredat.
- Joan és molt _____: ho observa tot amb molta meticulositat.

Saps que un canelobre és un candeler format per un peu i per diversos braços on s'insereixen els ciris?

Exercici 12.

ORAL

Llig el poema següent mentalment i, després, declama'l. En acabar, escolta el nostre àudio per a comprovar si l'has pronunciat adequadament:

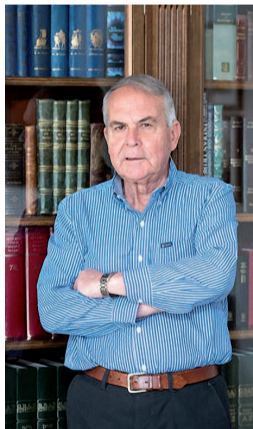
Metamorfosi

No tinc altra memòria d'infantesa sobre el voltant inexplorat de la ciutat que aquell bell cercle blau de les muntanyes.

D'aquell bell cercle màgic de muntanyes, un món, o laberint, d'ombres i de cingles, d'humits indrets irrevocables –amb l'amenaça alternativa de sequeres–, Aitana n'és la reina, amb les neus remotíssimes d'hiverns que imaginàvem al redós del tendur.

Un món que colombràvem agrest, puixant, reblert de meravella, desconegut, profund a l'hora baixa, sempre observat de lluny, interior, verge, somiat.

Emili Rodríguez Bernabeu

<https://web.ua.es/va/cau/documentos/audios/c2-u09-a02.mp3>

Saps que el tendur és la taula redona, tapada amb una tela, on solíem posar un braser? I que redós (o redòs) significa 'recer'? A més, colombrar vol dir 'veure confusament per la distància o per falta de claror', però no és normatiu.

Exercici 13.

Escolta atentament l'àudio següent. Com pots comprovar, el text té, amb caràcter general, una bona ortoèpia, demostra un bon domini de la gramàtica i utilitza un vocabulari precís i variat. Tanmateix, conté cinc errades. Detecta-les i indica com les resolldries:

<https://web.ua.es/va/cau/documentos/audios/c2-u09-a03.mp3>

E Expressió escrita

Exercici 14. Traducció.

Tradueix al valencià aquest fragment en italià d'una ressenya d'Oceà de Baricco.

Oceano mare è certamente uno dei romanzi più conosciuti e apprezzati di Alessandro Baricco, forse il più poetico e sognante. È suddiviso in tre libri: *Locanda Almayer*, *Il ventre del mare* e *I canti del ritorno*. La particolarità di questo romanzo, visibile anche in altri scritti di Baricco, è lo stile: *Oceano mare* è, infatti, un mix di emozioni e sensazioni, pieno di dialoghi, scenari e immagini che quasi si proiettano nella mente di chi si immerge nella lettura. Nel testo, come in una sorta di quadro surrealista, si possono scrutare tutti gli aspetti di una realtà immaginaria che sta alla base della storia, grazie alle dettagliate descrizioni di luoghi e personaggi.

Recorda les similituds entre l'italià i el valencià en l'apartat «El valencià com a pont» de les unitats 5, 6, 7 i 8 de *Punt per punt C1*.

Exercici 15.

Escolta dos voltes aquest àudio sobre la contaminació del mar. Anota totes les idees que et semblen rellevants per a preparar un text d'unes 150 paraules, d'acord amb les instruccions següents:

Eres docent d'ensenyament secundari i assisteixes a una xarrada organitzada per un col·lectiu ecologista. Vols preparar una pàgina web perquè el teu alumnat conega com és l'estat del mar hui dia. En el teu text, has d'incloure almenys els ítems següents:

- Principals abocaments al mar
- Efectes de la contaminació sobre la vida marina
- Perills de la pesca massiva

La contaminació del mar
<https://web.ua.es/va/cau/documentos/audios/c2-u09-a04.mp3>

Solucions:

Exercici 4

a) si va ser, b) discussió, c) en què, d) respecte a això, e) com a, f) la ira dels déus, g) mesquina, h) en va datar, i) i va afirmar, j) el filòsof grec, k) la ubicació del qual, l) degué

Exercici 5

a) res de, b) se n'hi, c) se la hi, d) D'errades, e) parlar-ne / hi crec, f) n'hi

Exercici 6

Corrents d'aigua

Les corrents oceàniques Els corrents oceànics es produeixen per **vàries diverses** raons, **sobre tot sobretot** per l'acció del vent, les mareas i les diferències de densitat entre dos masses d'aigua. En principi, les masses d'aigua més càlides circulen per la superfície, i les més fredes **per el** pel fons marí. Això provoca uns moviments de l'aigua a nivell superficial i, per a compensar, **es se'n** generen uns altres de profunds que van en sentit contrari, **formant que formen** després uns sistemes de corrents circulars. D'aquesta manera, els oceans actuen **eom-a com** una cinta transportadora que circula al llarg de tot el planeta i que tarda uns mil anys **en a** completar tot el circuit. D'una manera similar, en determinades zones del planeta, l'aigua superficial s'enfonsa cap a les profunditats marines, **mentre mentre que**, en altres zones, l'aigua del fons puja a la superfície, **el que cosa que / la qual cosa** provoca un fenomen anomenat **afiorament**. Aquest fenomen fa que **hi hi** hi haja major presència de plancton i de recursos pesquers. A **nivell** escala global, el procés s'inicia amb l'aigua salada i freda **la qual que** s'enfonsa a l'Atlàntic nord, es dirigeix **cap el cap** al sud per les profunditats marines, voreja l'Antàrtida i, **a l'alçada a l'altura** del sud d'Àfrica, es bifurca en dos ramals que van cap a l'Índic i el Pacífic. Al nord d'aquests dos oceans, puja a la superfície i es barreja amb aigua més càlida. Finalment, aquest flux càlid recorre el camí invers cap a l'Atlàntic.

Exercici 7

costanera / ormejos o ormeigs / més aïna / xàrcies / vores / zig-zag o ziga-zaga / almadrava / submergida / pedrals / hams / esquer o esca / junc o jonc / vimen o vimet / fa malbé

Exercici 8

a) mascaró, b) boia, c) ull de bou, d) orsa, e) pastera, f) arboradura, g) cofa, h) bauprés, i) balisa, j) amarrador

Exercici 9

a5, b6, c2, d7, e8, f3, g1, h4

Exercici 10

a) sirga, b) allipebre, c) parany, d) trirrem, e) catamarà, f) gavarra, g) cuirassat, h) sonar, i) torpede

Exercici 11

a) peremptori, b) exempció, c) sumptuos, d) bescomptat o descomptat, e) temptació, f) gamma, g) lèmmings, h) presumpció, i) símptomes, j) primmirat

Exercici 13

1) [meòúsa] – [meòúza], 2) **contacten-la-pell** – contacten amb la pell, 3) **picadura** – picada, 4) **si-veem-alguna** – si en veem alguna, 5) **tenim-que-eixir** – hem d'eixir

Exercici 14. Solució orientativa

Oceà és, certament, una de les novel·les més conegudes i preades d'Alessandro Baricco, tal volta la més poètica i somiadora. Està subdividida en tres llibres: *Pensió Almayer*, *El ventre del mar* i *Els cants del retorn*. La particularitat d'aquesta novel·la, visible també en altres escrits de Baricco, és l'estil: Oceà és, de fet, una mescla d'emocions i sensacions, plena de diàlegs, escenaris i imatges que quasi es projecten en la ment de qui s'immergeix en la lectura. En el text, com en una mena de quadre surrealista, es poden esbrutar tots els aspectes d'una realitat imaginària que està en la base de la història, gràcies a les detallades descripcions de llocs i personatges.

Autoria: Juli Martínez Amorós

Revisions: Lídia Garrigós i Toni Estévez

Àudios: Lídia Garrigós Miquel

Maquetació: Jesús Àngel López Ramón | www.masuno.es

puntperpunt@ua.es | Una iniciativa del Servei de Llengües de la Universitat d'Alacant i *Información*

Amb la col·laboració de...

GENERALITAT VALENCIANA
CONSELLERIA D'EDUCACIÓ, INVESTIGACIÓ, CULTURA I ESPORT